

Анастас Стоянов

Нищото, което е всичко

Решили почитателите на Малчо голям подарък да му сторят и отишли при него да го попитат какво би поискал.

– Едно нещо – отвърнал им той, – което е нищо за вас и всичко за мене!

Помислили, посъветвали се хората, поразговорили се, па рекли:

– Къща да ти построим?

– Не случихте! – отсякъл Малчо.

– Кмет да те направим?

– Не познахте!

– Паметник да ти издигнем?

– Не се досетихте.

Учудили се хората какво да чинат, па се помолили:

– Хайде тогава, научи ни на ум и разум.

Поусмихнал се Малчо, изгледал ги и казал:

– Наистина, това, което ми предлагате, е нищо за вас: къщата ще построите с доброволен труд, кмет ще ме направите на общите избори, а паметник ще ми издигнете с държавни средства. Но то не е всичко за мен!

– Е, какво да сторим тогава? – видели се в чудо почитателите.

– Дарете ми вашата обич – провикнал се Малчо. – Тя е нещо, което не ви струва нищо и е всичко за мен!

КРАЙ

© Анастас Стоянов

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9171>]